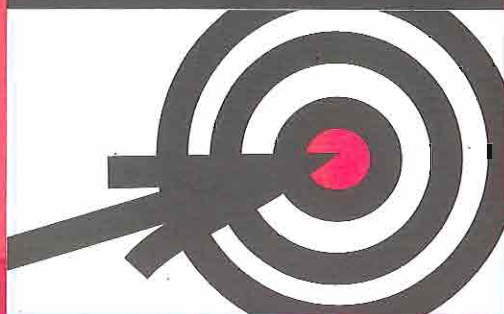

1

EL LLOC
BO

P A R L E M - N E

MINYONS ESCOLTES I GUIES SANT JORDI DE CATALUNYA

EL LLOC BO

Abril de 1996

Aportació de RAIMON RIBERA
al Comissariat General de Minyons Escoltes i
Guies Sant Jordi de Catalunya
del 25 de febrer de 1995

Amb la col·laboració de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Presidència
Secretaria General de Joventut

 Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Direcció General d'Acció Cívica

Disseny gràfic: Anna Freixenet

Impressió: Gràfiques DIAC, Rda. Camprodon, 2. 08500 Vic

Dipòsit legal: B. 18.862-1996

Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya.
Barcelona 1996

P R E S E N T A C I Ó

Tens a les mans el primer número d'una nova col·lecció de publicacions que, sota el títol genèric "Parlem-ne", Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya posa a l'abast dels seus caps i responsables i del públic en general.

"Parlem-ne" neix amb la voluntat d'ésser un instrument que fomenti el diàleg, que permeti encetar camins de recerca, que ajudi els seus lectors a aprofundir en temes d'actualitat, que ens acosti més a nosaltres mateixos i reforci el nostre compromís col·lectiu.

Les publicacions d'aquesta nova col·lecció deixaran espais oberts perquè cadascú de nosaltres els ompli amb les seves pròpies conclusions, i els doni vida, perquè a partir de les pròpies conviccions ens puguem enriquir contrastant-les amb els amics, amb el grup. Volem que "Parlem-ne" sigui una eina que ens ajudi a créixer i ens permeti avançar. Una eina que deixi petjada i que alhora sigui una contribució de MEGSJ a la societat.

I comencem la col·lecció amb aquest "LLOC BO" (entopia) que ens dibuixa un camí de creixement i ens porta fins a descobrir el lloc sagrat que viu en cadascú de nosaltres. Conceptes vells, però amb noves paraules, amb nous enfocaments, amb ganes de donar-los nova vida. A partir del que cadascú, des del jo individual i des del nosaltres com a grup, arrelats a un país i oberts a una transcendència, siguem capaços de crear.

L'escoltisme i el guiatge, per la seva llarga tradició en el món de la pedagogia, ha pecat sovint d'un cert cofoisme, d'una certa tendència a pensar que ja està tot dit; i que l'experiència que tenim fa els nostres mètodes i les nostres conviccions infalibles i inamovibles. Sense menysprear el rol històric que hem jugat, és ben cert que per seguir esdevenint punt de referència cal una actitud permanent de recerca. És més senzill viure ancorat en les pròpies "certeses" que ésser conscients de la nostra permanent "provisionalitat". Ben segur que és aquesta consciència la que és capaç de sotraguejar-nos, de fer-nos créixer, tot sabent-nos i reconeixent-nos limitats.

Aquest "sense por de pensar coses noves..." ens ha portat a encetar una línia de treball centrada en el concepte de "lloc bo", entès com a espai de creixement, com a lloc que permet a la persona desenvolupar les seves capacitats. Tot fent camí cap a la veritable utopia, ens cal anar construint "eutopies" al nostre entorn. No és això el que volem que siguin els nostres agrupaments, les nostres unitats, les nostres patrulles, els nostres petits grups...?

La publicació que tens a les mans és l'esquema de l'aportació feta per Raimon Ribera al Comissariat General de MEGSJ, com a pauta de reflexió i treball intern al si del moviment. Hem cregut, però que l'interès del seu contingut depassa, ben segur, l'àmbit estrictament escolta.

La seva lectura, pels escoltes i les guies, ens portarà a fer certs paral·lelismes, a trobar-hi molts punts de contacte, hi veurem reflectits, amb unes altres paraules, conceptes com: el progrés personal, el compromís, la vida en petit grup, el país, la fraternitat universal, l'amor a la terra, la transcendència...; però exposat des d'una òptica capaç d'obrir noves finestres que ens permetin una major perspectiva.

Aquest és doncs un document de treball, són unes pinzellades, molt ben donades, però cal seguir pintant, el quadre no està acabat i tu, només tu, com sempre, segueixes essent el gran protagonista. Tu com a persona i aquest "petit grup" que és l'autèntic suport a la nostra tasca i un dels puntals del nostre creixement. Fem-lo ben viu!

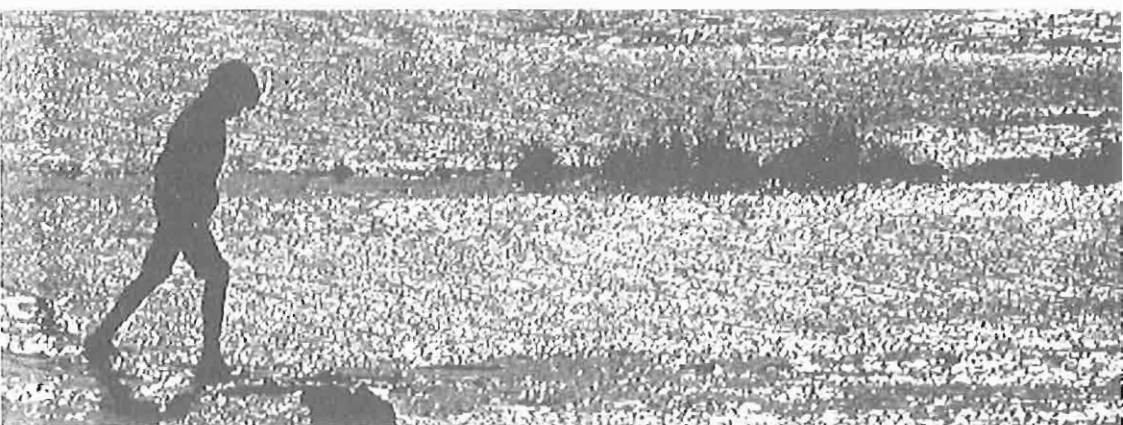
Permeteu-nos que, per acabar, us desitgem que al llegir i treballar aquesta publicació tingueu ben present l'esperit del Pla Triennial que la va inspirar, expressat en només quatre paraules: PENSAR, PARLAR, CRITICAR i CREAR, i siguem capacos, plegats, de CREAR aquests espais d'"eutopia", imprescindibles per fer-nos avançar, tot fent créixer:

- Un interior ben estructurat, capaç d'assumir el passat i d'inventar futurs nous.*
- Xarxes de persones apassionades per la vida, capaces d'engrescar a viure.*
- Un entorn habitable, un món del qual ens sentim part i no pas amos i senyors.*
- La possibilitat d'anar més enllà del que veiem i palpem, la possibilitat d'obrir-se a una paraula i a una vida que ens poden saciar la nostra set de felicitat i amor.*

La resposta només és nostra...SOM-HI!

*Jaume Bosch i Pugès
Comissari General*

*Mireia Franch i Gallés
Comissària General*

Partim del "LLOC BO", entès com a:

**"Espai que ajuda
a desenvolupar
la persona"**

o sigui que ajuda les persones a:

créixer

madurar

desplegar el seu potencial

humanitzar-se

És una bona definició, un bon punt de partença.
Mirarem de bastir una mica d'edifici sobre aquest
sòlid fonament.

G U I Ó

1.1. Primer lloc bo. El nostre "espai interior".

1.2. Segon lloc bo. La nostra colla.

1.3. Tercer lloc bo. El nostre país.

1.4. Quart lloc bo. La nostra Terra.

2.1. La polaritat.

- La relació Espai-Discurs

- La relació Terra-Cel

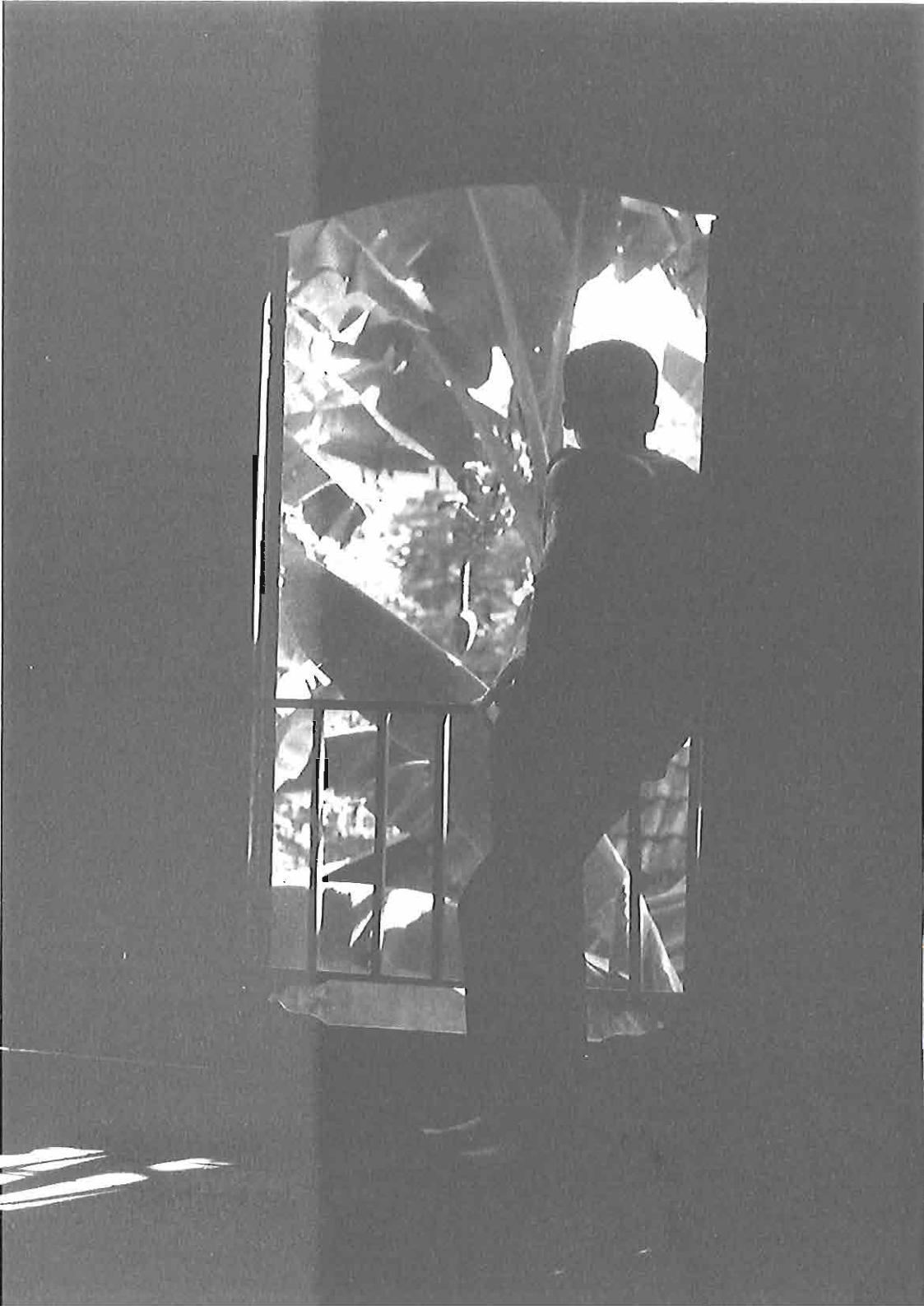
2.2. Tornem altre cop al principi: el "lloc bo"

per fer-lo esdevenir "lloc de poder"

i per acabar, anar a parar al "lloc sagrat".

2.3. Nota final.

Relació amb el "Regne de Déu".

Reflexió inicial:

Els "llocs bons" no ho són automàticament

O sigui, per tal que un lloc
arribi a ser bo:

- Cal treballar activament**
- Cal desplegar iniciativa**
- Cal picar pedra, fer un cert esforç**

Si volem llocs bons:

- Ens els hem de guanyar**
- Els hem de construir**
- Els hem de crear**

Llàstima,
però les coses són com són!

I

EL NOSTRE "ESPAI INTERIOR"

Certament, tenim un espai a dins que hem de treballar per:

- Adonar-nos de la seva existència (cal descobrir-lo).
- Fer-lo créixer (és ampliable).
- Endreçar-lo (fàcilment pot estar desendreçat).

Aquest espai interior ens configura com a persones humanes. Sense desenvolupar aquest espai no som humans, som "naturals". És un "lloc bo" perquè permet, fa possible que esdevinguem persones humanes.

Sense ell, no hi hauria res a fer. És la condició prèvia.

L'espai interior: respectem-lo, cuidem-lo, treballem-lo.

És el tresor que duem al cor. L'única cosa realment valuosa que tenim.

Per treballar-lo una mica, us proposo que ara l'imagineu com un quadrat amb quatre costats :

- **CULTURA**
- **RECTITUD**
- **OBERTURA**
- **SAVIESA**

Us proposaré una definició de cada costat, que és alhora, una mica, un programa. Corregiu-lo, completeu-lo, critiqueu-lo.

OBERTURA **S AV I E S A**
CULTURA **R E C T I T U D**

CULTURA

- Estar atents a allò que passa (no estar distrets ni passotes).
- Preguntar-se el perquè de les coses (no estar passius).
- Llegir llibres on aprenguem coses que ens resultin interessants i enriquidores (no només llibres "entretinguts", "distrets" o "divertits").
- Pensar abans de llegir.

Llegir és una activitat important que no podem fer de qualsevol manera, a la tum-tum.

Caldria preguntar-se: què és això que vaig a llegir? per què vaig a llegir-ho?

- Deixar-se aconsellar: seguir recomanacions raonades.
- Seguir fils, itineraris: si això m'ha interessat, què seria lògic que llegís a continuació?
- Aprofundir les línies que ens interessin; preguntar, informar-se per saber com.

I el que acabem de dir dels llibres val igualment per:

discs, concerts, exposicions, llibres d'art, pel·lícules, teatre... i per a qualsevol altra mena d'activitat cultural.

RECTITUD

- Tenir paraula
- Ser puntuals
- Fer les coses seriosament; posar-hi el cor, el coll, la concentració (no fer les coses frívolament, per passar l'estona).
- Aprendre a treballar en equip: saber ajuntar esforços, saber trobar la complementarietat (potenciar el que cadascú sap fer millor,

en benefici de tots), aprendre a renunciar al protagonisme, a l'exhibició personal.

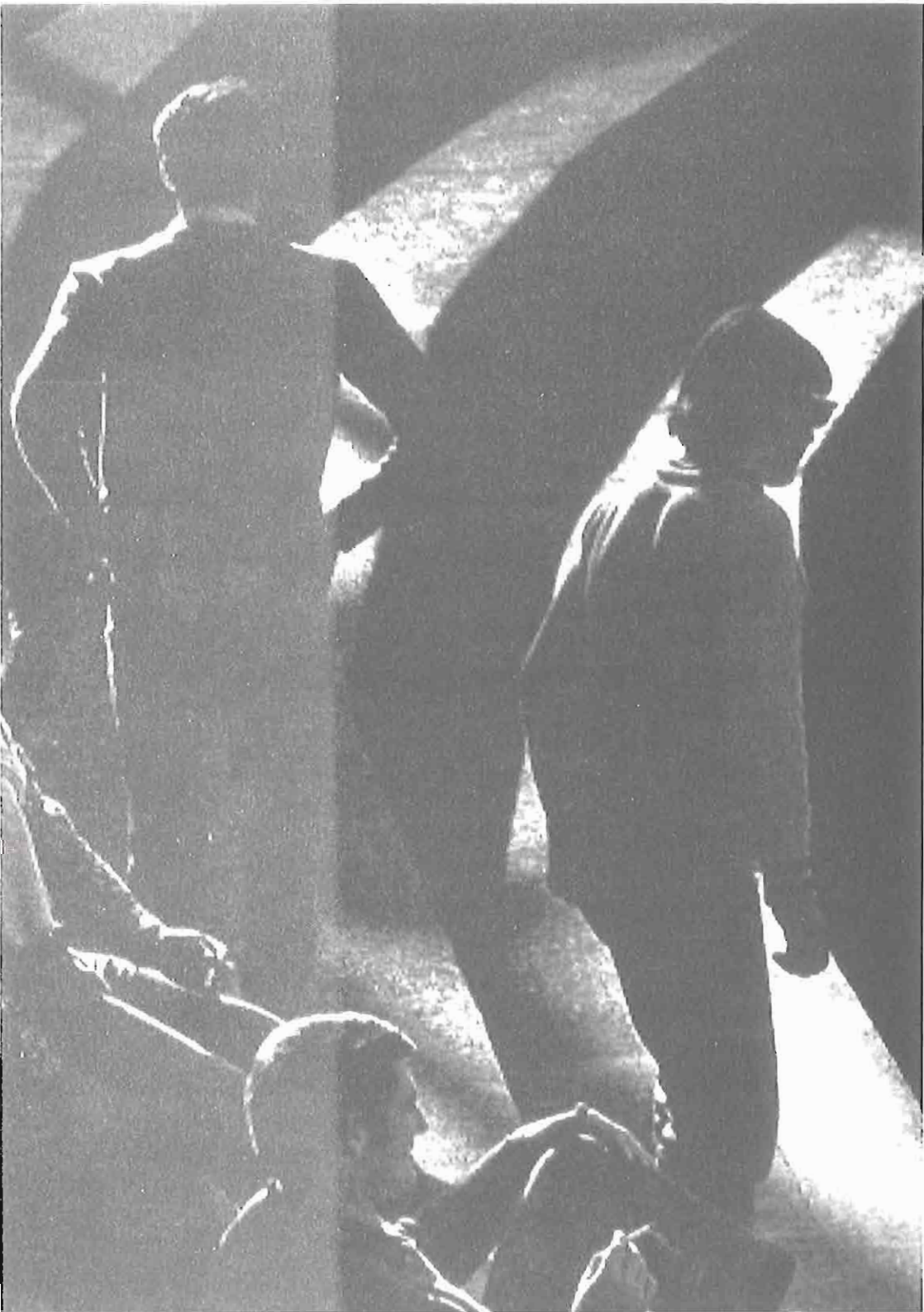
- Saber endreçar la vida, o sigui: la taula, la roba, la cambra, el pis, les activitats, el temps, els sentiments, la ment (tant els pensaments com l'inconscient!)

O B E R T U R A

- Interessar-se per les novetats, per allò que no sabem, pel que és diferent.
- No posar obstacles al canvi, a set diferents, a fer que les nostres idees evolucionin.
- No rebutjar els que pensen o viuen de manera diferent a la nostra.
- Mirar de dialogar amb tothom, procurant entendre les seves posicions.
- No creure'ns que tenim la veritat.

S A V I E S A

- Conèixer bé el propi cor, les pròpies reaccions.
- Comprendre la nostra íntima vinculació amb l'univers sencer.
- Aprendre a moure'ns com l'aigua o l'aire, seguir el curs natural de les coses, captar les línies de força que vertebreren la realitat i seguir-les.
- Aprendre a calmar la nostra ment, a fer silenci dins nostre i al voltant nostre, per tal de poder contemplar tot el que hi ha.
- Obrir-se a l'experiència d'unitat, de captar el que hi ha en el fons de tot i veure que és el mateix que hi ha al nostre fons.

2

L A N O S T R A C O L L A

Una colla és, hauria de ser o seria:

- un grup humà reduït (entre 3 i 16 persones),
- amb un lligam fort d'amistat i compromís,
- amb unes tasques, propòsits o projectes que van més enllà de la colla mateixa (no només, doncs, per passar-ho bé o per fer-se companyia).

El nom que li donem tant li fa:

equip, grup, colla, cercle, comunitat....

L'important és aquest grup de característiques. I em sembla que, malauradament, aquesta mena de colles són les grans absents del nostre moment present.

Reconstruir-les és potser la tasca prioritària, la més urgent. És el desafiament més clar que tenim al davant. I això, tant a nivell de joves com de gent gran.

"És un punt
de connexió
entre
persona i
societat"

Hi ha qui diu que les colles són un fenomen de joventut i que després la vida ens va tancant en la família nuclear i prou.

Cal superar aquesta idea.

- Potser caldrà analitzar perquè van anar a menys les petites comunitats cristianes, els equips de matrimonis o altres experiències de grup.

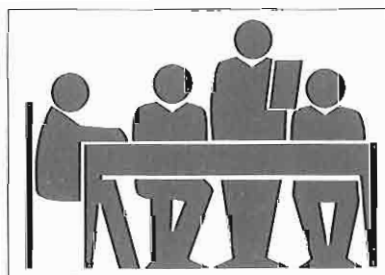
- Potser caldrà analitzar perquè costa tant muntar associacions de veïns, de pares, o de qualsevol cosa.

Però la nostra idea de colla va més enllà:

- No és només un vertebrador social.
- No és només un refugi personal.
- És un punt de connexió entre persona i societat.

Un punt d'articulació que enforreix alhora la persona i la societat.

Què hauria de saber fer bé una bona colla?

A. Organitzar-se bé com a colla: explicitar els seus objectius, ritme i disciplina, compartir entre tots la definició de les tasques i portar-les a terme conjuntament. Valorar entre tots com ha anat tot i com ha anat el paper de cadascú. Saber potenciar allò que cadascú pot fer millor, les seves capacitats. Fer la cosa més petita amb la més gran serietat, i la més gran amb la major tranquil·litat.

B. Saber viure l'amistat i ser-ne conscients. Saber parlar els uns amb els altres i saber parlar com a grup, en grup. Ajudar-se en tot, sobretot en els problemes o situacions difícils. Parlar de tot, amb noblesa i transparència. Compartir dubtes i descobertes, neguits i esperances, sense vergonyes ni timideses, sabent obrir-se. Viure la vida conjuntament.

C. Saber treballar en grup l'anàlisi de l'entorn social i de l'acció que cal aplicar-hi,

establir propòsits i objectius i actuar conjuntament; valorar conjuntament les actuacions (tant si és anar a veure malalts com a una manifestació).

O sigui: fer de la colla una unitat d'iniciativa social.

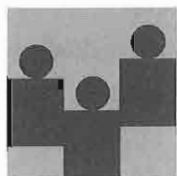
No conformar-se amb el vor o la militància individual en partits (actualment ben escassa) com a únics elements d'incidència i participació polítiques.

Vertebrar una xarxa de col·lecrius capaços de pensar i actuar socialment. La dimensió col·lectiva és massa important com per ignorar-la.

D. Saber fer de la colla una comunitat espiritual, un espai que potencii el silenci i la contemplació, que incorpori gestos, cançons, rituals que li escaiguin, pregàries que l'expressin; que sàpiga celebrar la vida i el misteri.

Per fer això bé cal molta imaginació i creativitat, molta capacitat d'introspecció i d'obertura mental, molta capacitat d'engrescament, molta habilitat per alimentar el grup amb elements trobats a fora, etc.

Només com a exemple, us indico cinc elements a tenir en compte a l'hora de fer aquesta mena de treball i que, ben utilitzats, poden afavorir molt la vida de la colla:

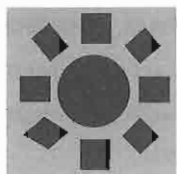
L'ESPAI

Triar bé l'espai on trobar-se.

La manera d'organitzar-lo.

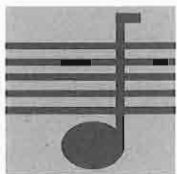
Com col·locar-se. On seu cadascú.

No es pot fer de qualsevol manera, sense fixar-s'hi: no és indiferent!

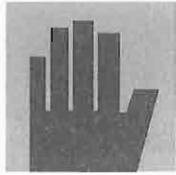
LA LLUM

Si som a fora, fixat-se en la mena de llum que fa, el moment del dia, els núvols, etc., obrint-se a la seva influència. Si som a dins, cuidar molt la il·luminació de l'espai on siguem: to, intensitat, col·locació. Utilitzar més les espelmes!

EL SO

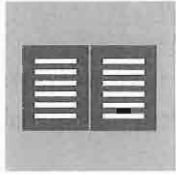
D'una banda, cura amb l'ús del silenci; fer-lo, i fer-lo bé. D'altra banda, potenciar l'ús de cants i músiques, sempre pensades i triades, reiterades fins a familiaritzar-s'hi, renovades quan calgui.

EL GEST

D'una banda, tenir en compte les implicacions de les posicions del cos, de la respiració, dels gestos.

D'altra banda, aprendre a fer gestos simbòlics col·lectius (rituals).

EL TEXT

Servir-se de textos (citacions, aforismes) per ajudar a crear climes o afavorir certes reflexions.

Hi ha un munt immens de textos magnífics, de molt diversos autors i molt diverses tradicions, que podem utilitzar.

Fer funcionar una colla no és fàcil. Però, si s'aconsegueix, els beneficis són extraordinaris, els resultats són magnífics.

A més de les dificultats, hi ha perills. Per això cal fer-ho bé. Però val la pena arriscar-se.

Quins perills? Enveges, baralles, enamoraments, rivalitats, gelosies, ressentiments, manipulacions, protagonismes... humans, tanmateix!

Però insisteixo: **VAL MOLT LA PENA !**

3

E L N O S T R E P A Í S

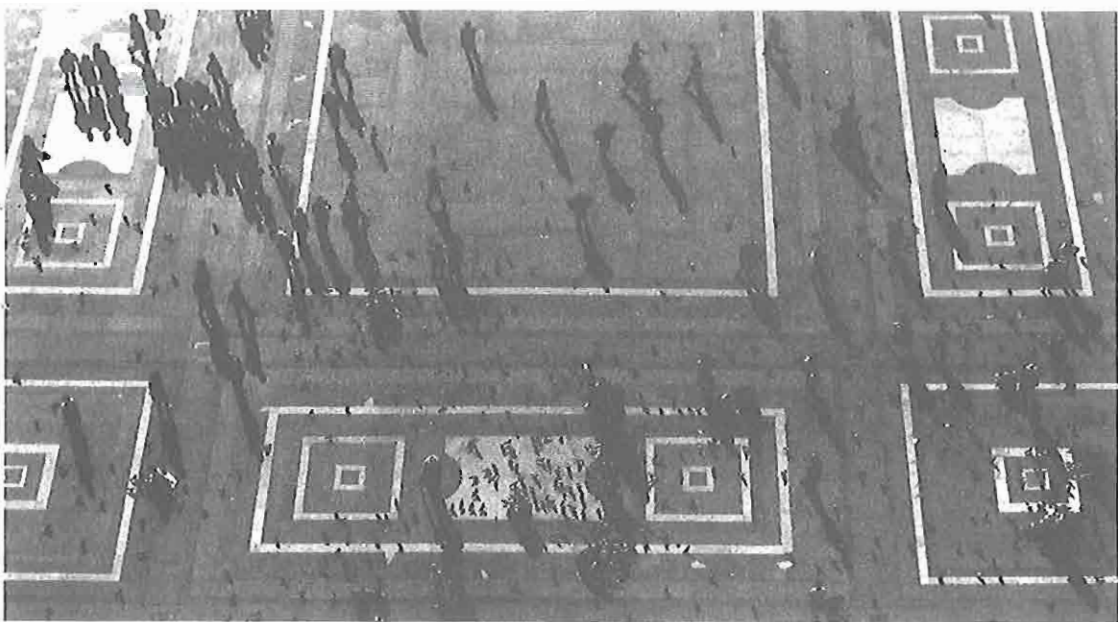
Valorar el país com a marc de referència col·lectiva, com a cultura que ens identifica i que cal potenciar, desplegar i actualitzar.

No resignar-se a ser una cultura en extinció o en llarinització (el català parlar només en nivells o activitats cultes, però no al carrer, com li passà al llatí).

No acceptar ser una cultura colonitzada pels models americans (els nostres anuncis de la tele, els nostres mítings polítics, són diferents dels d'altres països? De fet, fa anys que ens dediquem a mirar de ser igual que els europeus, dinàmica que té una cara clara i una altra de fosca).

Vetllar pel rigor i la qualitat de la nostra cultura, evitant degradacions a la fonètica, als costums, a les festes populars, a la vida pública, a l'urbanisme, al tractament de la natura, etc. De vegades, la qualitat és difícil de definir, però es capta.

Fer una societat acollidora, no competitiva, on la norma no sigui el cop de colze i a veure qui arriba més amunt; on els joves no hagin de viure obsessionats per les notes que treuen -el que no vol dir suprimir l'exigència-, i els grans no hagin d'anar obsessionats pels diners que guanyen -el que no vol dir que no s'hagi de treballar.

Construir una societat obrera, que permeti la participació de tothom i la incorporació de gent d'altres cultures.

Fer una societat solidària, que no margini els pobres i els perdedors i que no es desentengui del benestar dels altres pobles de la terra.

4

L A N O S T R A T E R R A

Promoure el respecte i la cura pel medi ambient global i els recursos naturals, per les espècies vegetals i animals.

Impulsar les iniciatives de vertebració política internacional (regeneració de les Nacions Unides, construcció de la Unió Europea, etc.).

Impulsar el diàleg i el coneixement entre les cultures i entre les religions.

Donar suport a les iniciatives per la pau, la solidaritat, la defensa dels drets humans, la cooperació al desenvolupament.

Interessar-se per les línies de pensament que procuren entendre el món com a totalitar i el coneixement com un conjunt articulat i harmònic (Gaia, Terra Pàtria, nou paradigma).

Ara us proposo fer una excursió per la polaritat.

DEFINICIÓ

"Polaritat" seria un conjunt de dos elements que es desenvolupen conjuntament i simultàniament, de manera que no poden existir o pensar-se l'un sense l'altre: tan íntima és la seva relació. I es desenvolupen respirant junts, creixent junts, ballant junts, alternant posicions, saltant de l'un a l'altre, en un moviment rítmic i harmònic.

Normalment no hi pensem gaire en termes de polaritat.

Tendim a pensar en termes de:

- contraposició: l'un contra l'altre.
- complementarietat: a més d'un, menys de l'altre.

La polaritat és subrilment diferent, perquè sota curioses aparences -ritme, alternança, vibració, joc-, el que fa és: a més d'un, més de l'altre. Els dos elements creixen plegats, es reforcen, es potencien.

Exemples de polaritat n'hi ha molts, i ara no ens hi entretindrem. Només farem servir la idea per fer dues consideracions:

Primera:

La polaritat: **ESPAI - DISCURS / VIDA HUMANA - PARAULA**

ESPAI:

un fet, un marc, una realitat capaç de contribuir al desenvolupament de les persones (o sigui, un "lloc bo")

DISCURS:

una idea, un pensament, un propòsit, un programa, un projecte.

Podem pensar l'un sense l'altre? NO

Podem contraposar-los? NO

Podem voler molt d'un i poc de l'altre? NO

Van junts. Són pols. Per tenir molt de l'un, hem de tenir molt de l'altre. Amb el ritme o l'aparença que sigui. Si els contraposem, si els enfrontem, fem una dualitat estèril, inoperant.

Sense un lloc, sense un grup, sense una institució, sense un país,
com poden sorgir les idees, els projectes?

O bé, quin sentit tindrien, sense aquells elements?

Sense unes idees, uns propòsits, un pensament, poden les coses
esdevenir espais, llocs bons?

Poden ordenar-se i fructificar? Poden ser creatives? (Pot la terra
produir sense llavor? Pot el cor commoure's sense crida?)

A mi em sembla molt clar que són dos elements d'una polaritat,
indestriables l'un de l'altre!

Hi ha qui està massa tip de les idees, que no se'n refia, que considera
que han fet molt de mal a la gent. Senyal que eren males idees!
El problema no són les idees, sinó la seva qualitat. De les idees no en
podem prescindir per desenvolupar-nos humanament.

Podem canviar-les, renovar-les, regenerar-les, simplificar-les, dina-
mitzar-les, però no ignorar-les, prescindir-ne!

Què seria d'un espai sense projecte que el fecundi i el vertebrí?
Seria un caos, no un cosmos.

Es pot pensar el món humà sense paraula?

P e r t a n t :

- per fer del nostre interior un lloc bo, hem de tenir projecte
- per fer de la nostra colla un lloc bo, hem de tenir projecte
- per fer del nostre país un lloc bo, hem de tenir projecte
- per fer de la Terra un lloc bo, hem de tenir projecte

- (per fer de l'escoltisme un lloc bo, hem de tenir projecte!)

Les coses no es fan soles, no "passen", i ja està, no funcionen per casualitat!

Un esforç, un treball, sense projecte... és inútil, no té direcció, no va enlloc, no pot arribar enlloc.

Segona:

La polaritat : **TERRA - CEL / VIDA HUMANA - PARAULA DE DÉU**
Parlem de Terra i Cel amb majúscules (no fang i núvols, pols i aire)

TERRA :

seria tot, l'univers sencer, la natura (amb nosaltres inclosos), tot el que veiem i toquem, el que anomenem la realitat...

CEL :

seria l'altra cara de la realitat (la cara oculta, la cara subtil), la realitat vista des d'un altre punt de vista.

CEL seria allò que només podem captar des de l'aquíetament de la ment (o del cap i del cor) i des de la utilització conjunta, simultània, global, de totes les nostres capacitats de percepció (intel·ligència i intuïció, els cinc sentits i el sisè sentit, els dos ulls i el tercer ull, etc.).

-Què seria el Cel sense la Terra? No res, un pur buit, inaccessible.

-Què seria la Terra sense el Cel? Un avorriment, una presó sense sentit, una fatalitat, un càstig, una pena, una malenconia, una nostàlgia, un vaixell sense rumb.

Estem, doncs, davant d'una altra polaritat!
Siguem-ne conscients! Treiem-ne conseqüències!
Incorporem-nos a aquesta dinàmica polar, no vulguem ignorar-la o
eliminar-la! Vivim-la!
I, per tant :

- **Estimem la Terra, cuidem-la, respectem-la.**
- **Obrim-nos al Cel: busquem-lo, desvetllem-lo**

Ràpid de dit, llarg de fer!
Però l'única manera de viure de debó, de viure humanament!
On el trobarem, el Cel? Per tot arreu!
No només mirant enlaire, sinó amunt i avall, a dreta i esquerra, dins
i fora!
(abans es deia: Déu és omnipresent. Era això! I també és omniscient i
omnipotent: el Cel tot ho sap i tot ho pot)
Només cal aprendre a captar-lo !

El que passa és que això no és gaire fàcil. Cal preparar-se a fons, i cal
buscar dreceres.

K.G. DÜRCKHEIM parla de quatre:

- **la natura**
- **l'art**
- **les relacions personals: l'amor i l'amistat**
- **les religions (totes les religions)**

Ens haurem d'espavilar. Haurem de buscar.
Cadascú pel seu compte i tots plegats. Jo no puc fer més que
oferir-me a acompanyar-vos en la vostra recerca.

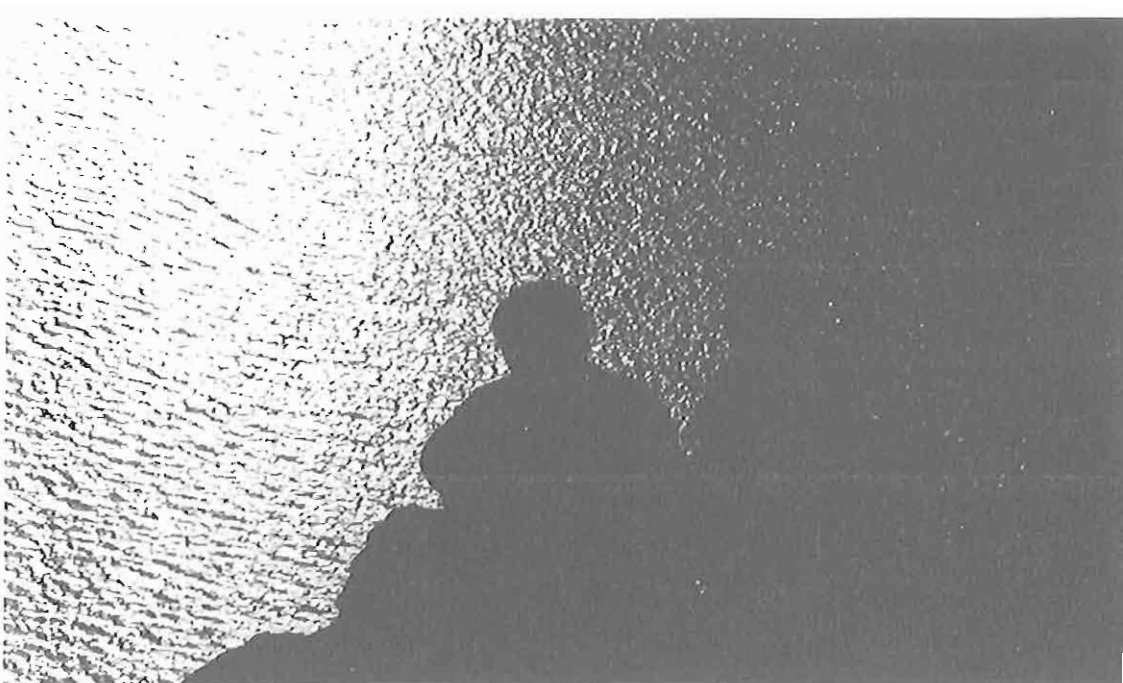
LLOC BO - LLOC DE PODER - LLOC SAGRAT

Tornem altre cop al principi: EL "LLOC BO"

Hem vist que sí, que funciona, que és una bona pista. Hem vist que hi ha llocs bons al nostre abast (o sigui, que ens els podem construir)

Què els passarà a aquests llocs bons, a mesura que funcionin? Doncs, que acumularan capacitat de desenvolupar persones.

D'això en direm que esdevindran llocs poderosos, "**llocs de poder**" (del veritable poder, no del polític, econòmic o social, de l'èxit, de la fama o el prestigi; del poder d'esdevenir veritables persones humanes).

1. Quan el nostre interior esdevingui

"lloc de poder", esdevindrem primer "exploradors", després "caçadors", després "guerrers", finalment "homes de coneixement".

- exploradors: scouts, escoltes, guies?
- caçadors: de poder, d'energia
- guerrers: o cavallers, si ho preferiu
- homes de coneixement: artistes, sants, savis o el que vulgueu.

2. Quan la nostra colla esdevingui

"lloc de poder", esdevindrà:

- motor, impulsor de les nostres energies
- plataforma per al nostre salt, el nostre llençament
- eina: ajuda, estri útil
- llar: lloc acollidor, lloc on reposar i recuperar forces.

3. Quan el nostre país esdevingui

"lloc de poder", esdevindrà:

- endreçat: net, silenciós, bonic...
- solidari: internament i exernament
- pacífic: no anirà contra ningú
- testimoni: un exemple, una llum de referència.

4. Quan la nostra Terra esdevingui

"lloc de poder", esdevindrà:

- neta: sense pol·lució, ni contaminació, ni deixalles, ni...
- duradora: sense perills que n'amenacin l'existència
- segura: la gent no hi viurà amenaçada, amb por
- pàtria: la gent s'hi sentirà acollida, la viurà com una mare.

I ON HAUREM ANAT A PARAR ?

Fixem-nos-hi: a homes de coneixement, a llars,
a testimonis, a pàtria.

Què són això, sinó "llocs sagrats"?

Llocs sants, llocs profundament marcats pel Cel, temples?

Sí, us estic proposant que:

- **feu del vostre espai interior un santuari**
- **feu de la vostra colla un santuari**
- **feu del vostre país un santuari**
- **feu de la Terra un santuari**

Aquest és l'objectiu i el propòsit, la fita de referència!

Com fer-ho, com arribar-hi? No hi ha fórmules!

Ens haurem d'espavilar.

Haurem de buscar, d'imaginar, de crear.

Però si sabem:

-on volem anar i per què hi volem anar (discurs)

-des d'on hi anem i qui hi anem (espai)

PODEM ANAR-HI !

NOTA FINAL

La predicació de Jesús, segons els evangelis, començà dient:

**"Convertiu-vos!
El Regne de Déu és a prop!"**

I aquest fou el nucli del seu missatge. Podríem formular-ho així? :

**"Endreceu-vos i fixeu-vos-hi!
Els llocs sagrats
són al vostre abast!"**

**"Canvieu el rumb!
Dediqueu-vos a buscar i
construir els llocs bons!"**

**"Recentreu-vos!
El vostre interior i el que
us envolta són sants!"**

De vegades, per poder dir una paraula, per poder-la fer servir, primer s'ha d'aprendre a traduir-la i a prescindir-ne. Aprendre a deixar de dir-la, o sigui, aprendre a dir el que volem dir utilitzant altres paraules, sense fer servir aquella que hem heretat, o a la qual ja estem massa acostumats.

Llavors, sovint, quan hem aconseguit fer això, redescobrim veritablement la força i el sentit de la paraula inicial: llavors, podem retraduir i tornar-la a dir, tornar-la a fer servir.

Perquè, sovint, dir una cosa per tradició, per inèrcia, per costum, ens n'amaga el sentit. Llavors és quan cal deixar-la, per poder després recuperar-la.

Si no la deixem, si no aprenem a dir les coses amb altres paraules, potser no podrem recuperar mai la paraula inicial. I això ens passarà segurament amb moltes paraules: salvació, encarnació, redempció, aliança, eucaristia...

Aquesta és una de les utilitats d'apropar-se a d'altres religions: que permet dir les coses amb altres paraules i redescobrir el significat de les pròpies.

Potser aviat, doncs, podrem tornar a dir **"Regne de Déu"**. Perquè sabrem que volen dir **"lloc bo"**, **"lloc de poder"**, **"lloc sagrat"**.

Haver omplert de sentit i d'experiència aquests altres termes ens permetrà tornar a parlar amb sentit del Regne de Déu, del Pare del Cel, del Regne del Cel.

BIBLIOGRAFIA

A. BLAY

Creatividad y plenitud de vida. Ed. Iberia

Conciencia axial, Energía personal,

El trabajo interior. Ed. Indigo

Carlos CASTANEDA

Viaje a Ixtlan. Fondo de Cultura Económica.

Relatos de Poder. Fondo de Cultura Económica

J. CASTERMANE

Conversaciones con K.G. Durkheim. Ed. Luciérnaga

J.P. y R. CARTIER

Un sabio en la Selva Negra. Ed. Luciérnaga

K.G. DÜRCKHEIM

Experimentar la trascendencia. Ed. Luciérnaga

Hara, El maestro interior, Meditar. Ed. Mensajero

E. MORIN

Tierra Patria. Ed. Kairós

Raimon RIBERA

Religió i religions. Ed. La Magrana

Ken WILBER

La conciencia sin fronteras. Ed. Kairós

E*l Lloc Bo ens dibuixa un camí de creixement que ens porta a descobrir el lloc sagrat que viu en cadascú de nosaltres. Els llocs bons, a mesura que funcionin, acumularan capacitat de desenvolupar persones.*